Napsal uživatel Milan Bátor
Sobota, 02 Červen 2018 01:13

V moři mnohdy stereotypních nahrávek, jež se úzkostlivě drží v mantinelech vytyčených žánrů, se někdy objeví album, které syrovostí a otevřeností autorské výpovědi zapůsobí jako závan svěžího vzduchu. Taková je novinka **Mirka Kemela** album ***Ryby, raci***, která letos 2. března vyšla u **Indies Scope**. Zpěváka, textaře a hudebníka na albu doprovodila kapela ve složení Vlastimil Konopiský (kytary), Tomáš Görtler (akordeon), Petr Mikeš (bicí) a Petr Tichý (kontrabas). Nechybí různí hosté, ani oblíbený herec a spřízněná duše Vladimír Javorský, který si zazpíval několik písní.

Jméno Mirek Kemel bude mít většina čtenářů v podvědomí jako déjà vu spojené s vizuálním vjemem. Ano, jde o deníkového karikaturistu, jehož vtipné a trefné obrázky léta vycházely v Lidových novinách, Hospodářských novinách i Mladé frontě Dnes. Jak už to u uměleckého kumštu bývá, jeho jednotlivé obory se navzájem přitahují. Kemel své autorské písně za doprovodu akordeonu, kytary či ukulele píše, hraje a zpívá v podstatě od středoškolských let.

To je také jeden z důvodů, proč nová písňová kolekce ***Ryby, raci*** působí jako zhuštěná esence jeho nazírání na život, přemýšlení o světě a bilancování na podkladě bohatých zážitků a zkušeností. Album obsahuje 14 písní, které upoutají svou aranžérskou pestrostí, osobitou lyrikou a vokálně-instrumentální prostorností, s níž se rozlévají do šíře. Po křehce osobní textové metafoře písně *Antilopa bílá*, přichází eponymní *Ryby, raci*, které příjemně dotváří melodie smyčcového kvarteta. Originálním oslovením starozákonního biblického proroka *Jonáše* zaujme stejnojmenný song, který má působivé kouzlo i díky uhrančivému vokálu Elišky Sýkorové.{desky1546}

Výrazná básnická imaginace Kemela vytryskla v písni *Za naší stodolou*, která se bez zdráhání může zařadit k nejlepším textovým momentům českého folku. Dětský sbor, táhlé akordeonové vzdechy, všudypřítomný smutek a šustění metliček bicích skvěle kolorují jeho verše:
Za naší stodolou v louži koupe se Bůh. Ústy vydechl křehká křidélka much. Blýsknou se ve slunci a pomalu padaj k zemi. Do větru šeptám, s tebou lépe je mi.
Obraznost, kterou Kemel jako výtvarník a ilustrátor má, se odrazila v myšlenkové rozmanitosti jeho vnímání světa.

Něžné poetické meditace na albu střídají drsnější, chlapské a zpytující písně *Indián*, divoká pogující tancovačka *Obejmi mě*, panteisticky rozkročený *Happy end*

i eroticky osobně obnažující píseň
V kostele svatého Jakuba
. Pobaví hiphopový úlet
Snowboardista
, kterému trochu schází v deklamaci větší rytmická razance (v této poloze je daleko přesvědčivější Jarek Nohavica). Některé písně (
Indián, Starou alejí, Panenky
) si zazpíval
Vladimír Javorský
, jehož kontrastní hlas a divadelní dikce vnesly na album odlehčené, hravé herecké gesto.

To podstatné se však Mirku Kemelovi na albu
Ryby, raci
povedlo. Písňová kolekce drží pohromadě, hudba podpořila texty a v podobném duchu jim vetkla přímost, syrovost, spontaneitu a odvahu. Ať přebírám album
Ryby, Raci
Mirka Kemela jak chci, nemůžu nalézt slabší písničku, textová klišé, nebo hudební stereotypy. Někomu by mohla vadit Kemelova místy rázovitá intonace a specifická výslovnost. I v tom je ale určité kouzlo.
Ryby, raci
mají stále nějaká překvapení v rukávu a nelze je proto ocejchovat a zařadit. Jsou to folkové písně? Folkrockové šansony? Soumračné i nadějeplné balady? Zhudebněné básně? Můžete si vybrat, každopádně, není důvod zoufat, protože, jak zpívá Mirek Kemel:
A pokud si nebudem na zemi souzeni a vhodnej čas pro nás teď ještě nebyl, řekni si, udělám v podstatě cokoli, abych tě mohl mít nahoře v nebi.